

Sygn. akt V KK 454/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **R. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 144 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2021 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...),

**1. uchyla zaskarżony wyrok i uniewinnia R.M. od popełnienia
przypisanego mu czynu;**

2. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...), wydanym w trybie art. 335§2 k.p.k., R. M. został uznany za winnego, tego że będąc powołanym do odbycia krótkotrwałych ćwiczeń wojskowych w terminie od 13

września 2018 r. do 24 września 2018 r. do Jednostki Wojskowej (...) w B., nie stawiał się w dniu 13 września 2019r. o godzinie 9.00 do odbycia tych ćwiczeń wojskowych, tj. czynu z art. 144§1 k.k. i za to skazany został na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Z akt sprawy wynika, że podstawę czynu zarzucanego i przypisanego stanowił fakt stawienia się oskarżonego w wyznaczonym miejscu odbycia ćwiczeń wojskowych w stanie nietrzeźwości, co uniemożliwiało odbycie tych ćwiczeń.

Wyrok uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Od tego wyroku kasację na korzyść oskarżonego wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów procedury karnej art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§2 k.p.k. polegające na niezasadnym uznaniu, że okoliczności popełnienia zarzucanego czynu nie budzą wątpliwości i uwzględnieniu wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego za występki z art. 144§1 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy, pomimo, że popełniony przez niego czyn nie wyczerpywał określonych w tym przepisie ustawowych znamion przestępstwa.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i uniewinnienie R.M. od popełnienia przypisanego mu czynu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwiało jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

Analiza treści art. 144§1 k.k. wskazuje jednoznacznie, że jedynym kryterium dotyczącym uchylania się od odbywania służby wojskowej jest fakt niezgłoszenia się do jej odbycia w określonym miejscu i czasie. Podstawowe znaczenie tego pojęcia oznacza zaniechanie stawienia się (wbrew obowiązкови) w określonym miejscu i czasie. Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 maja 2021 r., I KZP 11/20 stwierdzając, że stawienie się w miejscu i czasie wskazanym w karcie powołania, ale w stanie psychofizycznym, który uniemożliwia pełnienie służby wojskowej (w stanie nietrzeźwości), jest zgłoszeniem się do odbywania tej służby. Pogląd ten Sąd Najwyższy - orzekający w tej sprawie - w pełni podziela. Zatem uznanie przez Sąd pierwszej instancji zachowania oskarżonego polegającego na stawieniu się do służby wojskowej, ale w stanie

nietrzeźwości za niezgłoszenie się do jej odbycia, a zatem za przestępstwo z art. 144§1 k.k., było sprzeczne z istotą wyrażonego w tym przepisie nakazu.

Wobec tego należało uznać, że zarówno w akcie oskarżenia, jaki i wyroku dokonana została nieuprawniona rozszerzająca interpretacja tego przepisu, bezzasadnie uznająca wypełnienie przez zachowanie oskarżonego znamion czynu z art. 144§1 k.k. W tej sytuacji stan faktyczno – prawny sprawy nie pozwalał Sądowi Rejonowemu w S. na uwzględnienie wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy, a obligował do skierowania sprawy na rozprawę, w trakcie której Sąd powinien dokonać właściwej oceny prawnej zachowania oskarżonego i uwolnić go od odpowiedzialności karnej. Skoro tak się nie stało, a zostało przypisane oskarżonemu popełnienie czynu z art. 144§1 k.k., to teraz na poziomie kasacyjnym, należało orzeczeniem Sądu Najwyższego uchybienie to wyeliminować i uniewinnić oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.